

Бахаулла

*В
Страната
на
единството*

БАХАУЛЛА
В СТРАНАТА НА ЕДИНСТВОТО

Бахаулла

*В Страната
на единството*

Издателство “Кармел”

Bahá'u'lláh

Im Land der Einheit

Eine Auswahl aus den Schriften Bahá'u'lláhs,
zusammengestellt von Kambiz Poostchi und Peter Spiegel

2. Auflage. 1994

Horizonte Verlag GmbH, Stuttgart

ISBN 3-89483-037-9

Бахаулла

В Страната на единството

Откъси от Писанията на Бахаулла,
подбрани от Камбиз Посчи и Петер Шпигел

Превод: © Национален духовен съвет
на бахаите в България

ISBN 954-9542-03-3

Съдържание

Предговор 9

Сътворението като проявление

13

Смисъл на сътворението 13

Най-явният от явните и Най-скритият от скритите 15

Път към познанието на Бог 16

По-близо до вас от сърцето ви 17

Божествените възпитатели 18

Човекът е моята тайна

21

Любовта като двигателна сила на сътворението 21

Познание на Божественото съвършенство 22

Човешки разум – Божествено проявление 23

Мина, пълна със скъпоценни камъни 25

Сърцето – обиталище на Бог 26

За същността на любовта 27

По пътеката на търсенето 28

Качествата на истинския търсач 29

Единството на религиите

33

- Светлина на единството на човечеството 33
 - Единство на Проявленията 35
 - Относителност на Проявлението 37
- Веригата от последователни Откровения 39
 - Примерът на Исус Христос 40
 - Осемте блаженства 41

Единството на човечеството

43

- Светлината на единството на човечеството 43
 - Земята е само една страна 44
 - Една душа и едно тяло 46
- Знамения на застрашаващи сътресения 46
 - Един световен събор на мира 48
 - Уважение към природата 50
 - Справедливост и единство 51
- Премахване на всички ограничения 52
 - Истинска свобода 54
- Причина за всички противоречия 55

Единството на човека

57

Мъдрост в Божиите заповеди 57

Същността на душата 58

Задгробният живот 60

Истинско богатство 61

Силата на медитацията 62

С пречистен поглед 64

Словото на човека 64

Разговори върху истината 66

Мъдри слова 66

Плодове от дървото на човека 70

Посрещането на Обичащия 71

Литература

76

Указател

78

Предговор

Бахаулла (1817-1892 г.) е живял в Иран на 19-ия век, в страна, свидетелка на големи култури, но изпаднала по онова време в пропастта на изостаналостта, религиозния фанатизъм и корупцията.

Неговите учения затворили дъгата на мистичните мъдрости за същността и смисъла на човешкото битие, за едно обединено човечество на основата на вътрешния мир при един глобален мирен строй. Затова няма нищо чудно, че Лев Толстой е открил в Писанията на Бахаулла “ключа за тайната на вселената” и “най-красивата и най-чиста форма на религиозно учение”, а Махатма Ганди е намерил в тях “надеждата на човечеството.”

Бахаулла долавя във всяка най-малка частичка на вселената знак, Божие проявление, но същевременно разкрива, че Бог е Най-скритият от всичко скрито. Той представя човека като пътник към по-далечни безгранични Божии светове и същевременно му възлага в този живот най-висша отговорност. Той потвърждава, че всички религии са носителки на неограничена истина и послания, но ги свързва с един основен възглед за *единната* Божествена воля в тези религиозни Откровения.

И Той излага с мъдра предвидливост световно-политическите последици от това ново обзорно схващане за единството от постепенното въвеждане на една система на колективна сигурност за запазване на световния мир чрез създаването на световна федерална държава, за да се стигне до изграждането на световна култура, която ще осъзнае своето най-ценно съкровище: хора, които напълно независимо и самостоятелно ще проучват истината и същевременно ще съчетаят научното образование с етичното съвършенство.

Бахаулла е основателят на бахайската Вера, една монотеистична религия, която днес се е разпространила в почти всички страни на света. В тази книжка са събрани централни текстове от нейната обемиста и богата литература. Тя позволява да се вникне с един поглед в духовен свят, от който човечеството ще почерпи вдъхновение за своите духовни и социални проблеми през следващия век.

Петер Шнигел

Бъди щедър в благополучието си

и благодарен в несполуката.

Бъди достоен за доверието на ближния си и го гледай с открито и приветливо лице. Бъди любим приятел за бедния и отрезвителен съветник за богатия, отзовавай се на зова на нуждаещия се и не нарушавай дадения свят обет. Бъди безпристрастен в преценката си и сдържан в думите си.

Не бъди несправедлив към никого и проявявай кротост към всички. Бъди като лампа за онези, които блуждаят в мрака, радост за скърбящия, езеро за жадния, пристан за отчаяния, опора и закрила за жертвите на потисничеството.

Нека честността и добросъвестността отличават всичките ти дела. Бъди дом за странника, утеха за страдалеца и сигурна опора за беглеца.

*Бъди очи за слепеца и ръководна светлина
за стъпките на блуждаещия. Бъди украса за лицето
на истината, корона за челото на верността,
стълб в храма на праведността, живително дихание
за тялото на човешкия род, знаме за войнството
на справедливостта, светило на хоризонта
на добродетелта, роса за почвата
на човешкото сърце, кораб в океана на познанието,
слънце в небето на щедростта, перла в короната
на мъдростта, сияйна светлина в небосклона на
твоего поколение, плод върху дървото на
смирението. Молим се на Бог да те закриля от зноя
на завистта и студа на омразата. Той наистина е
наблизо, готов да отговори.*

Сътворението като проявление

Смисъл на сътворението

Погледни света и размисли за малко над него. Той разбулва книгата на собствената си същност пред очите ти и разкрива онова, което Перото на твоя Господ, Ваятеля, Всеведущия, е записало в нея. Тя ще те запознае с онова, което е в нея и на нея и ще ти даде такива ясни обяснения, че да те направи независим от всеки красноречив тълкувател.

Кажи: Природата по своята същност е възплъщение на Моето Име, Създателя, Твореца. Проявленията се разнообразяват от различни причини и в това многообразие има знамения за проницателните люде. Природата е Божията Воля и е неин израз в условия свят и чрез него. Тя е повеля на Съдбата, отредена от Повелителя, Премъдрия. Ако някой заяви, че тя е Божията Воля, проявена в света на битието, никой не

трябва да подлага на съмнение това твърдение. Тя е надарена със сила, чиято същност учените хора не съумяват да проумеят. Наистина човек с прозрение не може да долови в нея нищо освен сияйния блясък на Нашето Име, Твореца. Кажете: Това е съществуване, което не знае развала и самата Природа е напълно объркана пред неговите откровения, съкрушаващите му свидетелства и сияйната му слава, която обгърна вселената.

Капка от носещите се като талози вълни на океана на Неговата безпределна милост украси цялото сътворение с накита на съществуването, а дихание, долетяло от Неговия с нищо несравним Рай, обгърна всички създания с мантията на Неговата святост и великолепие. Частица от неразгаданата бездна на Неговата върховна и всепроникваща Воля създаде от абсолютното небитие сътворение, необятно по своя обхват и безсмъртно по своята продължителност. Чудесата на Неговата щедрост няма никога да престанат, а потокът на милостивата Му благодат няма никога да бъде спрян. Процесът на Неговото сътворение не е имал начало и няма да има край.

Най-явният от явните и Най-скритият от скритите

Ти, Който си най-явният от явните и най-скритият от скритите...

Всичко, което мъдrecи и мистици са казали или писали, никога не е надхвърляло, нито ще може някога да надхвърли границите, в които е затворен ограниченият ум на човека. Каквито и висоти да достигне умът на най-възвишените измежду хората, до каквито и дълбини да успее да проникне непредубеденото и чувствително сърце, това сърце и този ум не могат никога да се издигнат над онова, което е рожба на собствените им представи и плод на собствените им мисли. И разсъжденията на най-дълбокия мислител, и молитвите на най-светия от светците, и най-прекрасните венцехваления на човешкото перо или слово са само отражения на създаденото от самите тях чрез откровението на техния Господ Бог. Който претегли в сърцето си тази истина, веднага ще признае, че съществуват определени граници, което никое човешко същество по никакъв начин не може да наруши. От началото,

което няма начало, всеки опит да се опознае Бога и да се добие зрителна представа за Него е бил ограничаван от несъвършенството на Неговото собствено сътворение – сътворение, което Той е създал чрез действието на собствената Си Воля и за целите единствено на собственото Си Аз. Неизмеримо високо стои Той над усилията на човешкия ум да разбере Същността Му и на човешкия език да опише тайната Му. Не съществува средство за пряко общуване между Него и нещата, които е сътворил и дори и най-сложните и невероятни представи на Неговите създания не са в състояние да Му отдадат дължимото.

Път към познанието на Бог

За всяко проникателно и просветлено сърце е пределно ясно, че Бог, непознаваемата Същност, Божественото Същество, стои неизмеримо високо над всяко присъщо на човека качество, като например телесно съществуване, възход и упадък, прогрес и регрес... Той е и винаги е бил непроницаем в прастарата вечност на Своята Същност и ще остане завинаги в Своята Реалност, скрит за очите на хората...

И тъй като вратата на познанието на Всевишния е затворена така пред лицето на всички живи същества, Изворът на безгранична благодат ... накарва тези сияйни Бисери на Светостта да излязат от царството на духа и в благородната форма на човешкия храм да се явят на всички хора, за да разкажат на света за тайните на неизменното Същество и неуловимостта на Неговата вечна Същност. ... Всички Божии Пророци без изключение, тези великолепни, свещени и избрани Пратеници, са носители на Неговите имена и възплъщения на Неговите качества.

По-близо до вас от сърцето ви

Многоликата щедрост на Господаря на всички живи същества винаги се е простирила чрез Проявленията на Неговата Божествена същност върху цялата земя и всичко, което живее на нея. Нито за миг Той не е отказал милостта Си на хората и потоците на любящото Му благоволение не са престанали да се изсипват върху тях.

Моето свещено, Моето божествено предопределено Откровение може да се сравни с океан, в дълбините на който са скрити безчислен брой бисери с изключителна стойност и не-

надминат блясък. Дълг на всеки търсач е да направи усилие и да се помъчи да достигне бреговете на този океан, за да може в съответствие с вложената от него ревност в търсенето и старанието, което е положил, да вкуси от онези блага и предимства, които са предопределени в Божиите неотменими и скрити Послания. ... Този най-голям, този бездънен и бурен Океан е поразително близо до вас. Вижте, той е по-близо до вас от сърцето ви! Само ако поискате, вие можете в един миг да го достигнете и да вкусите от тази вечна милост...

О, Сине на обичта!

Само *една* стъпка те дели от славните висини и от небесното дърво на обичта. Направи една крачка и със следващата продължи в безсмъртното царство и влез в палата на вечността. Затуй вслушай се в това, което е разкрито от перото на славата.

Божествените възпитатели

Върховен дълг на всеки от вас е да избере за себе си онова, върху което никой не може да посегне и което никой не може да му отнеме. А такова нещо – и Всевишният Ми е свидетел за това – е любовта към Бога, стига да можехте да го разберете!

Изградете за себе си такива къщи, които пороите и наводненията не могат никога да разрушат, и които ще ви защитят от промените и превратностите на земния живот.

Повече от очевидно е, че докато не бъде запален огън в нея, лампата няма никога да светне и че ако мръсотията не бъде заличена от огледалото, то никога няма да може да покаже образа на слънцето, нито да отрази неговата светлина и красота.

И тъй като не може да има никакъв път за пряко общуване, който да свърже единствения истински Бог с Неговото сътворение и не може да съществува никаква прилика между преходното и Вечното, между условното и Абсолютното, Той е заповядал във всяка епоха и при всяко изповедание да се явява една чиста и неопетнена Душа в царството на земята и небето. ... Тези Същности на непредубедеността, тези сияйни Реалности са проводниците на Божията всепроникваща благодат. Водени от светлината на вечното и неизменно ръководство и удостоени с върховна власт, Те са упълномощени да използват вдъхновението на Своите слова, изблиците на непогрешимото Си благоволение и даряващия святост полъх на Своето Откровение за пречистването на всяко копнеещо сърце и отзивчив дух от мръсотията и праха на земните грижи и ограничения. Тогава и само тогава вярата в Бога, скрита в самата същност на

човека, ще излезе наяве иззад булото на прикритието, сияйна като изгряващото Слънце на Божественото Откровение и знамето на нейната разкрила се красота ще увенчае човешките сърца.

Човекът е моята тайна

Любовта като двигателна сила на сътворението

О, Сине човешки!

Скрит в незапомненото Си битие и в предвечността на Своята същност, Аз изпитах обич към теб; затова те сътворих, придадох ти Своя образ и ти разкрих Своята красота.

След като сътворил света и всичко, което живее и се движи в него, Той чрез непосредственото действие на Своята върховна и неограничена Воля решил да даде на човека уникалното качество и способност да Го познава и да Го обича – способност, която трябва да бъде смятана за задвижващия импулс и главната цел, положени в основата на цялото сътворение. Всички неща съм поискал за теб и теб също заради самия теб.

Познание на Божественото съвършенство

Всичко, което е на небето и на земята, е пряко доказателство за проявлението на Божиите качества и имена, тъй като във всеки атом са скрити белезите, които са красноречиво свидетелство за проявлението на тази Най-велика Светлина. Струва Ми се, че без силата на това проявление не би имало живот. Колко сияйни са светилата на знанието, които блестят в един атом и колко необятни са океаните на мъдростта, които се надигат в капката вода. В най-голяма степен това е вярно за човека, който измежду всички Божии създания е бил облечен с мантията на такива високи дарове и избран за славата на едно такова отличие. Защото в него потенциално са заложени всички Божии качества и имена в степен, която никое друго създание не е достигнало или надминало. Всички тези имена и качества могат да се отнесат към него. Точно както Той е казал: “Човекът е Моята тайна и Аз съм неговата.”

Аз усъвършенствах във всеки от вас Моето сътворение, за да може превъзходството на Моето дело да се разкрие без остатък на хората. От това следва, че всеки човек е бил и ще бъде

винаги в състояние да разбере и оцени сам Красотата на Бога, Преславния. ... Защото вярата на никой човек не може да се определя от когото и да било освен от самия него.

От най-висшия извор, от същината на Своята благод и щедрост Той е дарил всяко живо същество със знака на Своето познание, така че никое от създанията Му да не бъде лишено от своя дял в изразяването – всеки според способностите и положението си – на това познание. Този знак е огледалото на Неговата красота в света на сътворението. Колкото по-голямо е усилието, вложено за усъвършенстването на това прекрасно и възвишено огледало, толкова по-вярно то ще може да отразява великолепието на Божиите имена и качества и да разкрива чудесата на Неговите знаци и познание.

Човешки разум – Божествено проявление

Първата и най-важна от милостите, с които Всемогъщият е дарил човека, е способността да разсъждава. Неговата цел при това е само да даде възможност на Своето създание да

познае и приеме единствения истински Бог ... Тази способност дава на човека възможността да открие истината във всички неща, води го към това, което е правилно и справедливо и му помага да разгадае тайните на сътворението. Второ по важност е зрението, главният инструмент, чрез който човешкият разум може да функционира. Слухът, душата и тем подобни са също сред способностите, с които е надарено човешкото тяло. Неизмеримо над всичко е Всемогъщият, Който е създал тези способности и ги е проявил в тялото на човека. ... Тези способности са вродени у човека. А това, което стои над всички тях, което е вечно по природата си и свойствено на Самия Бог, е Божественото Откровение. Всяка благодат, с която Създателят е удостоил човека, била тя материална или духовна, му е подвластна. По своята същност, то е и ще остане завинаги идващият на земята Небесен Хляб. То е Божието върховно свидетелство, най-яркото доказателство за Неговата истина, знакът на Неговата ненадмината щедрост и на всеобхватното Му милосърдие, доказателство за Неговото най-любящо провидение и символ на най-висшата Му благодат. И само онзи, който в този Ден е познал и приел Божието Проявление, е вкусил от този най-висш Божи дар.

Мина, пълна със скъпоценни камъни

Човекът е най-висшият Талисман. Липсата на подходящо образование обаче го е лишила от това, което той по рождение притежава. С една дума, излязла от Божиите уста, той е бил създаден; с друга е бил насочен, за да познае Извора на своето просвещение; и с още една са били гарантирани неговото положение и предназначението му на този свят. ... Гледайте на човека като на мина с безценни съкровища. Но само образованието може да накара тази мина да открие богатствата си и да позволи на човечеството да се възползва от тях.

Ако можехте да разберете с какви чудеса на щедростта Си искам да удостоя душите ви, щяхте наистина да се очистите от всяка земна привързаност и да получите истинско познание за собственото ви аз – познание, което се равнява на разбирането на Моята собствена Същност. Вие щяхте да се почувствате независими от всичко, което е извън Мен и щяхте да видите с вътрешното си и с външното око, и то така ясно, както е ясно проявлението на Моето сияйно Име, как бушуват във вас моретата на любящата Ми доброжелателност и щедрост.

Сърцето – обиталище на Бог

О, Сине на духа!

Първият Ми съвет е този: имай чисто, добро и лъчезарно сърце, за да бъде властта ти крепка, нетленна и непреходна.

О, приятелю, сърцето е обителта на вечните тайни, не го прави дом на мимолетни хрумвания; не прахосвай съкровището на скъпоценния си живот, занимавайки се с този бързо отиващ си свят. Ти идваш от света на святостта – не привързвай сърцето си към земята, ти си обитател в двора на близостта – не избирай отечеството на праха.

О, Братко Мой! Чистото сърце е като огледало – почисти го с блясъка на любовта и откъсването от всичко освен Бога, за да може истинското слънце да заблести в него и да настъпи вечната утрин. Тогава ясно ще видиш смисъла на “Нито земята Ми, нито небесата Ми ме имат, но сърцето на верния Ми слуга ме има.”

Очисти сърцето си от мисълта за света и неговата суета и не допускай в него да се настани любовта към никой друг. Само когато си изчистил от сърцето си и най-малката следа от една такава любов, сиянието на Божията светлина ще може да те

озари с блясъка си, защото Бог е дал всекому само по *едно* сърце. ... И тъй като човешкото сърце, така както Бог го е създал, е едно и неделимо, твой дълг е да внимаваш и обичта, която то изпитва, да бъде също една и неделима. Затова отдай цялата си любов на Бога и се откажи да обичаш когото и да било извън Него, тогава Той ще ти помогне да се потопиш в океана на Неговото единство...

За същността на любовта

Проникновението в Неговите слова и разбирането на казаното от Небесните птици не са по никакъв начин зависими от човешкото познание. Те зависят единствено от чистотата на сърцето, от непорочността на душата и от свободата на духа.

Отворете сърцата си, о, Божии люде, за съветите на вашия истински и с нищо несравним Приятел. Божието Слово може да бъде сравнено с фиданка, чиито корени са засадени в сърцата на хората. Ваш дълг е да подпомагате растежа ѝ с живителните води на мъдростта и на чистите и свети думи, за да могат корените ѝ да се хванат здраво в почвата, а клоните ѝ да израстат високо до небето и още по-високо.

Защото когато истинският влюбен и предан приятел достигне до присъствието на Възлюбения, искрящата красота на Любимия и огънят в сърцето на влюбения ще запалят пламък и ще изгорят всички завеси и покривала. Да, всичко, което има – от сърцето до кожата – ще бъде възпламенено, така че нищо няма да остане освен Приятелят.

По пътеката на търсенето

О, слуги Мои! Ако можете да откриете скрития и безбрежен океан на нетленното Ми богатство, вие сигурно щяхте да смятате света и дори цялото сътворение за нищо. Нека огънят на стремлението пламне с такава сила в сърцата ви, че да ви помогне да постигнете вашата върховна и най-благородна цел – положението, което ще ви позволи да се приближите и да се съедините с вашия Възлюбен...

В това пътуване пътникът живее във всяка страна и обитава всеки край. Във всяко лице той търси красотата на Приятеля; във всяка страна търси той Възлюбения. Присъединява се към всяка дружина и търси приятелството на всяка душа, та дано в нечий ум да открие тайната на Приятеля или в някое лице да съзре красотата на Любимия.

Качествата на истинския търсач

О, братко Мой! Когато този, който наистина търси, реши да тръгне по пътя, водещ към познанието на Всевишния, той трябва преди всичко да изчисти сърцето си, което е място на проявление на скритите Божии тайнства, от помрачаващата го прах на всяко придобито знание и от следите на настанилите се в него сатанински желания. Той трябва да заличи от гърдите си, които са светилището на непреходната любов към Многообичания, всяка скверност и да освободи душата си от всичко, имащо връзка с плътта, от всяка призрачна и ефимерна привързаност. Той трябва така да очисти сърцето си, че в него да не остане и следа от любов или омраза, за да не би любовта да го подведе да сгреша, а омразата да го отблъсне от истината...

Такъв търсач трябва винаги да се уповава на Бога, да се откаже от света и от хората в него, да се откъсне от всичко земно и да бъде верен на Този, Който е Господът Господен. Той не трябва никога да се стреми да поставя себе си над когото и да било, трябва да заличи от сърцето си всяка следа на високомерие и тщеславие, да постоянства в търпението и смириенето, да не говори излишно и да се въздържа от празнодумие. Защото езикът е тлеещ огън, а невъздържаната реч – смъртоносна отрова.

Физическият огън поглъща тялото, а огънят на думите унищожава сърцето и душата. Действието на първия продължава само броено време, докато последиците от втория траят със столетия.

Търсачът трябва също така да гледа на злословието като на тежък грях и да стои настрана от неговата власт, защото злословието гаси светлината на сърцето и убива живота на душата...

Той трябва да подкрепя изгнаника и никога да не отказва помощта си на бедстващия. Трябва да проявява доброта към животните и следователно още повече към ближния си, който е надарен със способността да говори и не трябва да се колебае да жертва живота си за своя Многообичан, нито да позволява на хорското неодобрение да го отклони от Истината. Той не трябва да пожелава на другите това, което не желае за себе си, нито да обещава онова, което не може да изпълни. Трябва да прощава на грешния и никога да не се отнася с презрение към долното му обществено положение, защото никой не знае как ще свърши живота си. Колко често грешникът в последния си час се е докосвал до същината на вярата и изпивайки виното на безсмъртието, се е отправял към Множеството във висините! И колко често благочестивият вярващ, в часа на възнесението на душата си, е толкова променен, че пада в най-дълбокия унищожителен огън! ...

Само когато в сърцето на търсача бъде запалена лампата на дълбокия и искрен стремеж, на пламенното желание и безграничната преданост, на горещата любов, на възторга и на екстаза, а над душата му польхне лекият ветрец на Божията нежна обич, мракът на заблудата ще се разсее, мъглите на съмнението и на лошите предчувствия ще се разпръснат и светлината на познанието и на увереността ще обгърне цялото му същество. В този час Тайнственият Вестител, който носи радостните вести на Духа, ще заблести, сияещ като утринна зора от Божия Град и със звука на тръбата на познанието ще разбуди сърцата, душите и умовете от дрямката на нехайството. И тогава многоликата добрина и щедрата благодат на свещения и нетленен Дух ще вдъхнат съвършено нов живот на търсача и той ще се види надарен с нови очи, нови уши, ново сърце и нов ум, с които ще съзерцава и размишлява върху неоспоримите знаци на вселената и ще проникне в скритите тайни на душата. Гледайки с Божиите очи, той ще открие във всяка частица вратата, която ще го заведе до мястото на абсолютната увереност. Във всяко нещо той ще открие тайнствата на Божественото Откровение и доказателствата на едно безкрайно и непрекъснато Проявление.

Кълна се в Бога, че този, който върви по пътя на Неговото ръководство и се стреми да овладее висотите на праведността,

за да достигне това славно и възвишено положение, ще усети от хиляди мили разстояние Божието ухание и ще види сияйното утро на Божественото ръководство да изплува над Извора на всички неща. И всяко нещо, колкото и малко да е то, ще бъде за него откровение, отвеждащо го при неговия Възлюбен, Обекта на търсенето му. Проникновението на този търсач ще бъде толкова голямо, че той ще може да разграничава истината от лъжата, така както различава слънцето от сянката. И ако сладкото Божие ухание се разнася в най-отдалечените краища на Изтока, той непременно ще познае и ще вдъхне аромата му, дори и да живее в най-крайния Запад. По същия начин той ясно ще разпознае и всички Божии знаци – Неговото удивително слово, могъщите Му дела и велики постъпки – и ще ги разграничи от делата, думите и заниманията на хората, точно както бижутерът разпознава скъпоценния от обикновения камък и всеки човек – пролетта от есента и топлината от студа. Когато човешката душа се изчисти от всяка задръстваща тъканта ѝ земна привързаност, тя непременно ще усети, независимо от разстоянията, диханието на Многообичания и водена от свежия Му аромат, ще стигне до Града на Увереността и ще влезе в него. ... Този Град не е нищо друго, а Словото Божие.

Единството на религиите

Светлина на единството на човечеството

О, вие, човешки чеда! Основната цел, вдъхваща живот на Божията Вяра и Неговата религия е да бъдат опазвани интересите и да се подкрепя единството на човешкия род, както и да се укрепва духа на обич и дружелюбност сред хората. Не я карайте да се превръща в източник на несъгласие, омраза и враждебност.

Знай, че във всеки век и вероизповедание всички божествени наставления се менят и преобразуват съгласно с изискванията на времето. Постоянен е само законът на любовта, който подобно на фонтан винаги се издига нагоре и никога не бива засегнат от промените.

Разкривайки Се на хората, Целта на единствения истински Бог ... е да извади наяве онези скъпоценни бисери, които са скрити в съкровищницата на тяхната истинска и най-съкровена същност.

И въпреки това, не е ли целта на всяко Откровение да предизвика преобразяване в цялостния характер на човечеството – преобразяване, което ще се прояви както външно, така и вътрешно, което ще окаже влияние както на вътрешния му живот, така и на външните условия? Защото ако характерът на човечеството не бъде променен, безполезността на всеобщите Божии Проявления би била очевидна.

А сега по въпроса, който поставяш за същността на религията. Знай, че истински мъдрите сравняват света със създадените от човека храмове. Както тялото на човека се нуждае от облекло, така и тялото на човечеството се нуждае от украсата на мантията на справедливостта и на мъдростта, а тя е Откровението, с което го е удостоил Бог. Когато това одяние изпълни целта си, Всевишният ще го смени с ново; защото всяка епоха изисква нова мярка на Божията светлина. Всяко Божествено Откровение е било изпратено на земята по начин, който отговаря на условията на времето, в което се е появило.

Единство на Проявленията

Знай с положителност, че същността на всички Божии Пророци е една и съща, а единството им е пълно и несъмнено. Бог, Създателят, е казал: Не съществува никаква разлика между Носителите на Моето Послание. Всички те имат една цел, а тайната им е една и съща. В никакъв случай не трябва да се разрешава да се отдава по-голяма почит на някого от тях, или някои да се възхваляват повече от останалите. Всеки истински Пророк гледа на Своето Послание като на еднакво по същество с Откровението на всеки друг, дошъл преди Него Пророк.

Внимавайте, о, вярващи в Единството на Бога, да не се изкушите да правите каквато и да е разлика между които и да било от Проявленията на Неговото Дело или да се отнасяте нееднакво към символите, които съпътстват и обявяват тяхното Откровение. Това, всъщност, е истинското значение на Божественото Единство... Бъдете уверени освен това, че делата и постъпките на всички Божии Проявления, нещо повече, всичко, което е свързано с тях и всичките им прояви за в бъдеще са предопределени от Бога и представляват отражение на Негова-

та Воля и Цел. Който направи и най-малка разлика между техните личности, техните думи и послания, постъпките им и начина им на живот, той всъщност е изразил неверие в Бога, отхвърлил е символите Му и е изменил на Делото на Неговите Пратеници.

Тези свещени Огледала, тези Извори на древното великолепие, всички до един, са Представители на земята на Онзи, Който е Центърът на вселената, нейна Същност и крайна Цел. От Него идва тяхното познание и сила, от Него води началото си върховната им власт. Красотата на техния лик е само отражение на Неговия образ, а откровението им – знак на Неговото безсмъртно великолепие.

И тъй като всички тези Птици на небесния Престол са изпратени на земята от небето на Божията Воля и всички те идват, за да възвестят Неговата всепокоряваща Вяра, на тях следователно трябва да се гледа като на *една и съща* личност. ... Ако гледате с проникателни очи, ще видите, че всички Те обитават *една и същи* храм, реят се в *едно и също* небе, седят на *една и същи* престол, говорят *едни и същи* думи и възвестяват *една и съща* Вяра. ... Те се различават единствено по дълбочината на своето откровение и по силата на светлина-

та, която разпръскват. ... В този смисъл всяко Божие Проявление има отделна индивидуалност, ясно предназначена мисия, предопределено откровение и специално посочени ограничения. Всяко от тях е известно с различно име, отличава се със специфични качества, изпълнява точно определена мисия и е натоварено с особено Откровение. ... Именно поради тази разлика в положението и мисията им, произлизащите от тези Извори на Божественото познание думи и повели на пръв поглед като че ли се различават. Всъщност в очите на посветените в тайните на Божествената мъдрост всичко казано от тях е само изразът на *една и съща* Истина.

Относителност на Проявлението

Знай че, че във всяко изповедание хората са били удостоверявани със светлината на Божественото Откровение в съответствие с духовните им способности. Погледнете слънцето. Вижте колко слаби са лъчите му, когато се появява на хоризонта; как постепенно с доближаването му до зенита топлината и енергията му се засилват, позволявайки междуременно на всички Божии създания да се приспособят към нарастващата сила на светлината му и как плавно се спуска

надолу, докато постигне точката на залеза си. Ако проявеше отведнъж скритата в себе си мощ, то несъмнено би навредило на всички сътворени неща. ... По същия начин, ако Слънцето на Истината разкриеше внезапно още в началото пълната мяра на могъществото, с което го е дарила мъдростта на Всевишния, земята на човешкия разум би била унищожена и би изчезнала. Защото сърцата на хората не биха могли нито да понесат силата на неговата изява, нито да отразят сиянието на светлината му. Сломени и ужасени, те биха погинали.

Всеки Пророк, който Всемогъщият и Несравним Създател е решил да изпрати при хората на земята, е бил натоварен с определено Послание и е бил задължен да действа по начин, който най-добре отговаря на изискванията на времето, в което се е появил. Изпращайки Своите Пророци при хората, Бог преследва две цели: първата е да освободи човешките чедра от мрака на невежеството и да ги поведе към светлината на истинското познание, а втората – да осигури мира и спокойствието на човечеството, като при това осигури и средствата, с които те могат да бъдат постигнати.

Веригата от последователни Откровения

Погледни с твоето вътрешно око на веригата от последователни Откровения, която свързва Проявлението Адам с Проявлението Баб. Свидетелствам пред Бога, че всяко едно от тези Проявления е било изпратено на земята чрез Божествената Воля и Цел, че всяко от тях е било носител на точно определено Послание и че на всяко от тях е била поверена една Божествена Книга и е било възложено да разгадае тайните на едно могъщо Послание. Мярката на Откровението, с което всеки от тях е бил отъждествяван, е изцяло предопределена.

На Божиите Пророци трябва да се гледа като на лекари, чиято задача е да се грижат за добруването на света и на неговите народи, за да могат да излекуват чрез духа на единството недъзите на разединеното човечество. ... Нито един човек, колкото и умен и схватлив да е той, не може да се надява, че ще достигне някога висините, до които са се издигнали мъдростта и проникновението на Божествения Лечител. Нищо чудно следователно, че лечението, предписано от лекаря днес, не е също-

то, което Той е предписал вчера. И как би могло да бъде друго-
яче, когато страданията на болния изискват във всеки стадий на
болестта му специално лекарство? ... Затова погледът на всеки
разсъдлив и проникателен човек трябва да се насочи към най-
съкровената същност на тези Пророци...

Примерът на Иисус Христос

Знай, че когато Синът Человечески предаде Богу дух,
цялото сътворение горчиво заплака. Неговата саможертва
обаче вля във всички създания ново качество, доказателствата
за което – и за това свидетелстват всички народи на земята –
сега са очевидни за теб. И най-дълбоките мъдрости, изречени
някога от мъдреците, и най-проникновената наука, създадена
някога от човешкия ум, и най-талантливите произведения на
изкуството, и влиянието, което е в състояние да упражни върху
света най-авторитетният измежду държавниците, всичко това е
само проявление на живителната сила, освободила се от Него-
вия съвършен, всепроникващ и сияен Дух.

Ние потвърждаваме, че когато дойде на земята, Той раз-
пръсна сиянието на Своето величие и красота над всички
Божии създания. С Неговата помощ прокаженият се изцери от

заразата на заблудението и невежеството... Чрез Неговата сила, дадена Му от Всемогъщия Бог, очите на слепия се отвори и душата на грешника се пречисти. Проказата може да се тълкува като булото, което стои между човека и познанието за Господ, неговия Бог. ... Ние свидетелстваме за това, че със силата на Божието Слово всеки прокажен се изчисти от язвите си, всяка болест беше излекувана и всеки човешки недъг – отстранен. Той е Този, който пречисти света. Честит е онзи, който с озарено от светлината лице, се е обърнал към Него.

Осемте блаженства

Кажи: Благословен е спящият, който е разбуден от Моя Ветреца. Благословен е безжизненият, който е съживен чрез възраждащи дихания. Благословено е окоето, което е намерило утеха, зървайки красотата Ми. Благословен е пътникът, който направлява стъпките си към Скинията на Моя блясък и великолепие. Благословен е злочестият, който търси убежище под сянката на Моя покров. Благословен е измъчваният от жажда, който се е забързал към спокойните води на любящата Ми доброта. ... Благословен е униженият, който се е вкопчил здраво във въжето на славата Ми, както и нуждаещият се, който

влиза под сянката на Скинията на Моето богатство. Благословен е невежият, който търси извора на Моето знание, както и нехаещият, който се е вкопчил във въжето на спомена за Мен. Благословена е душата, която е била върната в живота чрез съживяващото Ми дихание и е получила достъп в небесното Ми Царство. Благословен е човекът, който сладкият мирис на единението с Мен е раздвижил и е накарал да се приближи до Изгрева на Моето Откровение. Благословено е ухото, което е чуло и езикът, който е свидетелствал, и окото, което е видяло и е разпознало самия Господ в огромната Му слава и великолепие, облечен във величие и господство. Благословени са онези, които са достигнали до Неговото присъствие. Благословен е човекът, който е потърсил просветление от Слънцето на Моето Слово. Благословен е онзи, който е украсил главата си с диадемата на Моята обич.

Единството на човечеството

Светлината на единството на човечеството

Моята единствена цел е напредъкът на света и спокойното съществуване на народите в него. Добруването на човечеството, неговият мир и сигурност са недостижими, докато не бъде твърдо установено неговото единство. А това единство не може да бъде постигнато, ако бъдат пренебрегвани дадените от Перото на Всевишния съвети.

Словото Божие е лампа, чиято светлина са следните думи: Вие всички сте плодове на едно и също дърво и листата на един и същи клон. Отнасяйте се един към друг с най-голяма любов и доброжелателство, с взаимност и разбирателство. Този, Който е Слънцето на Истината, Ми е свидетел! Светлина-

та на единството е толкова силна, че може да озари цялата земя. И единственият истински Бог, който знае всичко, потвърждава истинността на тези думи.

В този Ден самата същина на Божията Вяра и на Неговата религия повелява различните религиозни организации и многобройните верски системи да не насърчават по никакъв начин чувството на вражда и омраза между хората. Тези принципи и закони, тези трайно установени и могъщи системи водят началото си от един и същи Извор и представляват лъчите на една и съща Светлина. Това че се различават една от друга, следва да се обясни с различните изисквания на времето, в което са били провъзгласени и разпространявани.

Земята е само една страна

Храмът на единството е издигнат: не се гледайте като чужди. Вие сте плодовете на едно дърво и листата на един и същи клон...

Не трябва да се гордее онзи, който обича собствената си страна, а по-скоро онзи, който обича целия свят. Земята е само *една* страна, а всички хора – нейни граждани.

О, Деца човешки!

Не знаете ли защо ви създадохме всички от един и същи прах? За да не се величае никой от вас над другите. Помнете винаги в сърцето си как бяхте създадени. Тъй като ви създадохме всички от едно и също вещество, ваш дълг е да бъдете сякаш сте с *една и съща* душа, да вървите с *едни и същи* нозе, да се храните с *една и съща* уста и да живеете в *една и съща* страна, за да може чрез делата и постъпките ви от самата ви същност да бъдат проявявани знаците на единството и същността на себеотрицанието. Такъв е Моят съвет към вас, о, събрани от светлината. Вслушайте се в него, за да получите плода на светостта от дървото на чудната слава.

Гледайте на света като на човешкото тяло, което, макар че е било създадено цяло и съвършено, е било измъчвано, поради най-различни причини от тежки неразположения и болести. Нито ден то не е намерило спокойствие, нещо повече, болестта му става все по-тежка, тъй като е попаднало в ръцете на невежи лекари, които са отпуснали юздите на собствените си желания и са изпаднали в тежък грях. А ако някога се случи благодарение на грижите на някой способен лекар една част от това тяло да бъде излекувана, то останалата продължава да страда както преди. ...

Това, което Господ Бог е предписал като върховно лекарство и най-могъщо средство за изцелението на света, е обединението на всички народи в името на едно всеобщо Дело и в една обща Вяра, а то може да бъде постигнато само чрез силата на един изкусен, всемогъщ и вдъхновен Лечител.

Една душа и едно тяло

В нашата епоха всички народи на земята се събуждат за нов живот, но никой досега не е открил или разбрал причината за това. ...

Този, Който е вашият Господар, Всемиловичивият, лелее в сърцето Си желанието да види целия човешки род като *една* душа и *едно* тяло. Побързайте да извоювате дела си от Божията милост и благоволение в този Ден, който затъмнява всички други сътворени Дни.

Знамения на застрашаващи сътресения

Ветровете на отчаянието духат уви отвсякъде, а враждата, която разделя и измъчва човечеството, расте с всеки изминал ден. Нали-

це са признаците на предстоящото безредие и размирици, тъй като господстващият обществен ред изглежда отчайващо несъвършен. Светът е в състояние на родилни мъки и тревогата и напрежението му нарастват от ден на ден. ... Толкова голяма ще бъде злочестината му, че не би било уместно, нито прилично да я разкрием сега.

Погледнете народите на Запад и вижте как те, преследвайки онова, което е празно и нищожно, са давали и продължават да дават безчислени човешки жертви в името на неговото утвърждаване и поддържане. Народът на Персия, от друга страна, макар и довереник на едно ясно и сияйно Откровение, ... е обезсърчен и тъне в дълбока летаргия.

Във всички дела е желателна умереността. Ако едно нещо бъде доведено до прекомерност, то ще се окаже източник на зло. Помислете за западната цивилизация, как тя развълнува и разтревожи народите по света. Измислен бе един пъклен двигател, който се оказа толкова жестоко оръжие за разрушение, че подобно нему никой не е виждал или пък чувал. Пречистването от такава толкова дълбоко вкоренена и завладяваща поквара не може да се осъществи, освен ако народите по света не се обединят в преследването на една обща цел и не прегърнат една всеобща вяра...

Странни и удивителни неща съществуват по земята, но те са скрити от умовете и проникновението на хората. Тези неща са в състояние да променят цялата атмосфера на земята, а замърсяването им ще се окаже фатално.

Един световен събор на мира

Ще настъпи време, когато наложителната нужда от провеждането на едно огромно, всеобхватно събрание на хората ще бъде осъзната от всички. Управниците и царете по земята трябва задължително да присъстват и като участват в неговите обсъждания, трябва да обсъдят такива начини и средства, които ще положат основите на Великия световен мир сред хората. Такъв един мир изисква Великите сили да се решат в името на спокойствието на народите по земята напълно да се помирят помежду си. Ако някой цар вдигне оръжие срещу друг, всички трябва да се вдигнат единно и да му попречат. Ако това бъде направено, народите по света няма повече да се нуждаят от каквито и да е въоръжения, освен такива за запазването на сигурността на техните владения и поддържането на вътрешен ред в техните територии.

Дълг на всички народи на земята е да изгладят разногласията си и да заживеят в дух на съвършено единение и мир под сянката на Дървото на Неговата грижа и нежна обич. ... Скоро свитъкът на сега съществуващия ред ще бъде прибран и на негово място ще бъде разгънат нов. ...

Дълг на министрите от Дома на справедливостта е да помогнат за установяването на По-малкия мир, та хората по земята да могат да бъдат облекчени от бремето на прекомерните разходи. Този въпрос е наложителен и абсолютно съществен, тъй като враждебните действия и противопоставянето лежат в основата на страданията и бедствията.

Необходимо е владетелите по света ... или министрите на земята да се посъветват и да приемат един от съществуващите езици или пък един нов такъв, който да бъде преподаван на децата в училищата по целия свят¹, а по същия начин и една писменост. Така на цялата земя ще започне да се гледа като на една страна.

¹ На други места Бахаулла пояснява, че това трябва да бъде световен спомагателен език в допълнение към родния.

Уважение към природата

Всеки проникателен човек, вървейки по земята, се чувства наистина смутен, тъй като напълно съзнава, че това, което представлява източник на неговото благополучие, неговото богатство, неговата сила, неговата възвишеност, неговия напредък и могъщество, е, както е повелено от Бог, същата тази земя, която е тъпкана от краката на всички хора. Няма никакво съмнение, че всеки съзнаващ тази истина, е освободен и пречистен от всякаква гордост, високомерие и самохвалство.

И с какво наистина толкова се гордеете? С това, което ядете и пиете ли, или с богатствата, които трупате в хазната си, или пък с разнообразието и цената на труфилата, с които се гиздите? Ако истинската слава се заключаваше в притежаването на такива нетрайни неща, то земята, по която ходите, е тази, която трябва да се големее пред вас, защото ви доставя и ви дарява с всички тези неща по повелята на Всемогъщия. В недрата ѝ се съдържа, според както е заповядал Бог, всичко онова, което притежавате, и от нея като знак на Неговото милосърдие вие добивате богатствата си. Затова вижте добре разкоша, с който се перчите! И дано можете да разберете как стоят нещата!

Ако някой иска да се украси с накитите на земята, да носи нейната премяна или да ползва облагите, които тя дава, не може да го сполети зло, ако той не позволи нищо да се изпречи между него и Бога, защото Бог е предопределил всяко добро нещо, създадено в небето или на земята, за онези Негови слуги, които истински вярват в Него.

Справедливост и единство

От всичко за Мен най-обична е справедливостта; не се отклонявай от нея ако Ме желаеш и не я пренебрегвай, за да мога да ти се доверя. С нейна помощ ще виждаш със своите очи, не с очите на другите и ще познаваш със собственото си познание, не с познанието на съседа си. Претегли в сърцето си какво ти приляга да бъдеш. Истина ти казвам: справедливостта е Моят дар за теб и знак за Моето благоволение. Затова я дръж пред очите си.

Светлината на хората е Справедливостта. Не я гасете с насрещните ветрове на потисничеството и тиранията. Целта на Справедливостта е появата на единството сред хората.

Никоя светлина не може да се сравнява със светлината на справедливостта. От нея зависи установяването на ред в света и спокойствието на народите.

О, сине човешки! Ако очите ти са обърнати към милосърдието, остави нещата, които са от полза за теб и се вкопчи в онова, което ще бъде от полза за човечеството. И ако очите ти са обърнати към справедливостта, избери за своя съсед онова, което избираш за самия себе си.

Премахване на всички ограничения

Равновесието в света беше разклатено от разтърсващото въздействие на този най-чудесен, на този нов Световен ред. Подреденият живот на хората се измени коренно под действието на тази уникална, тази удивителна Система, подобна на която човешките очи не са виждали никога.

“Общувайте с последователите на всички религии в дух на разбирателство и доброжелателство.” Чрез откровението на тези думи беше обезсилено и унищожено всичко, което е карало човешките чедата да се отбягват едни други, създавало е раздори и е издигало прегради между тях. С цел да бъде облагороден светът

на съществуването и да бъдат възвисени умовете и душите на хората, от висините на Божията Воля на земята беше изпратено най-ефикасното средство за възпитанието и образованието на целия човешки род. Чрез това най-могъщо Откровение, от небето на Волята на Всевладелеца, Всевечния Господар, до земята достигна най-възвишената същност и най-съвършеният израз на всичко, което някогашните народи са казали или писали. Още от стари времена е известно, че “любовта към отечеството е елемент на вярата в Бога”. Езикът на Величието обаче провъзгласи в деня на Своето проявление: “Не трябва да се гордее онзи, който обича отечеството си, а този, който обича целия свят.” Със силата на тези възвишени думи Той даде нов тласък и насока на птиците на човешките сърца и заличи всяка следа на забрана и ограничение от Божията свещена Книга. О, хора на Справедливостта! Бъдете сияйни като светлината и искрящи като огъня, който пламтеше в Горящия храст. Яркият пламък на вашата любов несъмнено ще обедини и слее в едно съперническите си народи и родове на земята, докато свирепо бушуващият огън на враждата и на омразата може само да доведе до раздори и разруха.

Ние наистина изпълнихме задължението Си да призовем хората и да им предадем нареденото Ни от Бога, Всемогъщия, Всевъзхвалявания. Ако се бяха вслушали в Мен, те щяха да

видят как земята се превръща в една друга земя. ... Знаменията Ми обгърнаха цялата земя и могъществото Ми обхвана цялото човечество, но въпреки това хората са потънали в странен сън!

Истинска свобода

Ако който и да е човек си направи труда да размисли върху онова, което Светите писания, изпратени на земята от небето на Божията свещена Воля ни разкриват, той веднага ще разбере, че тяхната цел е всички хора да бъдат смятани като едно цяло... Ако учените и практични хора на съвременето ни можеха да позволят на хората да вдъхнат от уханието на разбирателството и на любовта, всяко отзивчиво и разсъдливо сърце би разбрало смисъла на истинската свобода и би открило тайната на ненарушавания от нищо мир и абсолютния душевен покой.

Вижте колко е ограничен умът на хората. Те се стремят към онова, което им вреди, а отхвърлят това, което им е от полза. ...

Истинската свобода се състои в подчинението на Моите заповеди, макар че не осъзнавате това. Ако хората спазваха това, което сме им изпратили от Небето на Откровението, те сигурно щяха да постигнат абсолютна свобода. Честит е онзи,

който е разбрал Божията Цел във всичко, което Той ни е разкрил от Небето на Своята Воля, проникваща във всички Божии създания.

Причина за всички противоречия

На твое Височество е ясно, че цялото разнообразие, което в етапите на своето пътуване пътникът вижда в царствата на битието, произлизат от собственото му виждане. ... По подобен начин, цветовете стават видими във всеки предмет според природата на този предмет. Например, в жълт глобус лъчите светят жълти, в бял – лъчите са бели, а пък в червен – червените лъчи се проявяват. Значи тези различия идват от предмета, а не от сияещата светлина. ... Накратко, сега различията в предметите са изяснени. Затова, когато пътникът се визира само в мястото на появата – тоест, когато вижда само многоцветните глобуси – той съзира жълто, червено, бяло; оттук и преобладаваха противоречията сред създанията и тъмен прах от ограничени души скриваше света. Но някои наистина се вижат в блясъка на светлината, някои са пили от виното на единството и те не виждат нищо друго освен самото слънце.

Така, поради това, че се движат на три различни нива, се различаваха разбирането и думите на пътниците и затова знакът на противоречието постоянно се появява на земята. Защото има такива, които обитават нивото на целостта и говорят за този свят, някои населяват царствата на ограничеността, някои – степените на себичността, докато други са покрити напълно със завеса. ...

О, Братко Мой! Чистото сърце е като огледало – почисти го с блясъка на любовта и откъсването от всичко освен от Бога, за да може истинското слънце да заблести в него и да настъпи вечната утрин.

Единството на човека

Мъдрост в Божиите заповеди

Началото на всички неща е познанието за Бога, а краят на всички неща е точното съблюдаване на всичко, изпратено на земята от висините на Божествената Воля, която прониква във всичко, което е на небето и всичко, което е на земята.

Онези, които Бог е надарил с прозрение, с готовност ще признаят, че наставленията, изложени от Бога, са най-висшето средство за поддържането на ред в света и за сигурността на неговите народи. ... О, вие, народи по света! Знайте със сигурност, че Моите заповеди са светилниците на любящото Ми провидение сред Моите слуги и ключовете на милосърдието Ми към Моите създания. ... Наистина Божиите закони са като океан, а

чедата човешки като риби, само да съзнаваха това. При съблюдаването им обаче човек трябва да проявява такт и мъдрост.

Същността на душата

Ти Ме питаш за природата на душата. Знай истината, че душата е Божии знак, небесен бисер, чиято същност не са успели да разберат и най-учените измежду хората и чиято тайна и най-проницателният ум не може да се надява, че някога ще разгадае. Първа сред всички сътворени неща, тя провъзгласява превъзходството на своя Създател, първа признава Неговата красота и слава, първа се придържа към Неговата истина и първа се прекланя благоговейно пред Него. Ако е била вярна на Бога, тя ще отразява Неговата светлина и рано или късно ще се върне при Него. Ако обаче измени на предаността си към своя Създател, тя ще стане жертва на себичността и на страстите си и накрая ще затъне в бездната им.

Знай, че душата на човека стои над и не зависи от каквито и да било несъвършенства на тялото и ума. Това

че болният показва признаци на слабост, се дължи на препятствията, които се изпречват между душата и тялото му, защото самата душа остава незасегната от каквито и да било телесни неразположения. Помисли за светлината на лампата. Въпреки че някой външен предмет може да попречи на блясъка ѝ, самата светлина продължава да гори със същата сила. По същия начин и всяка измъчваща тялото на човека болест е пречка, която препятства душата да прояви присъщата ѝ енергия и сила. Когато обаче напусне тялото, тя ще покаже такава мощ и ще упражни такова въздействие, с които не може да се сравни никоя сила на земята. Всяка чиста, възвишена и свята душа ще бъде дарена с такава огромна власт и ще ликува с безпределна радост. ...

Помисли отново за слънцето, когато е напълно скрито от облаците. Въпреки че земята продължава да се огрява от лъчите му, количеството светлина, която тя получава, е значително по-малко. И докато облаците не се разпръснат, слънцето не може да изгрее отново в цялото си великолепиe. Но нито наличието на облаци, нито пък тяхната липса могат да въздействат по някакъв начин върху свойствения за слънцето блясък. Душа-

та на човека е слънцето, което огрява тялото му и от което то черпи препитание – така трябва да се гледа на нея.

Загробният живот

А сега по въпроса ти за душата на човека и нейния живот след смъртта. Знай истината, че душата, след като се отдели от тялото, ще продължи да се развива, докато достигне до Бога във форма и състояние, които нито ходът на годините и столетията, нито промените и случайностите на този свят могат да изменят. Тя ще живее, докато съществува Божието Царство, Божията върховна власт и могъщество; ще проявява Божиите символи и качества и ще разкрива Божията благодост и щедрост. ...

Природата на душата след смъртта е невъзможно да бъде описана, нито пък е уместно и допустимо да се разкрива цялостната ѝ същност на хората. Божиите Пророци и Пратеници са били изпратени на земята с единствената цел да водят човечеството в правия Път на Истината. Целта, лежаща в основата на Тяхното откровение, е била да подготвят и просвещават хората, за да могат те, в часа на смъртта, да се издигнат до престола на Всевишния в състояние на съвърше-

на чистота и святост и в пълно себеотречение. Светлината, която разпръскват тези души, е отговорният фактор за прогреса на света и напредъка на неговите народи. Те са онзи фермент, който оказва активизиращо въздействие върху света на съществуването и представляват движещата сила, благодарение на която се раждат всички творения и чудеса на света.

О, Сине на Всевишния!

Аз направих от смъртта вестител на радост за теб. Защо тогава скърбиш? Накарах светлината да пръсне сиянието си над теб. Защо се криеш от нея?

Истинско богатство

Ако се стремите към този живот и неговата суета, трябва да ги търсите, докато сте били затворени в утробите на майките си, защото тогава непрекъснато сте се приближавали към тях, ако можехте да разберете това. След раждането и зрелостта си вие през цялото време се отдалечавате от света и се доближавате до смъртта. Защо тогава трябва да проявявате такава алчност в трупането на земни богатства, щом дните ви

са преброени и шансът ви нищожен? Няма ли, о, нехаещи люде, да се отърсите от дрямката си?

О, слуги Мои! Ако можете да разберете с какви чудеса на щедростта Си искам да удостоя душите ви, щяхте наистина да се очистите от всяка земна привързаност и да получите истинско познание за собственото ви аз – познание, което се равнява на разбирането на Моята собствена Същност.

Силата на медитацията

Благословено е мястото и домът, и местността, и градът, и сърцето, и планината, и убежището, и пещерата, и долината, и земята, и морето, и островът, и поляната, където е бил споменат Бог и Му е била отдадена възхвала.

О, Ти, Който си Господът на всички имена и Създателят на небесата! Умолявам Те в името на онези, които са Извори на незримата Ти Същност, Всевъзвишения, Всеславния, да превърнеш молитвата ми в огън, който да изгори завесите, откъснали ме от Твоята красота, и в светлина, която да ме отведе до океана на Твоето присъствие.

Запей, о, слуга Мой, Божиите стихове, които достигнаха до теб, така както ги пеят онези, които са близо до Него, за да може сладката звучност на песента ти да възпламени душата ти и да запали сърцата на всички хора. Който повтаря, уединен в стаята си, разкритите ни от Бога стихове, нека знае, че вездесъщите ангели на Всемогъщия ще разпръснат надлъж и нашир уханието на изречените от устата му думи и ще накарат да затупти сърцето на всеки праведен човек. И макар че той първоначално може да не осъзнава техния ефект, силата на Божията милост, с която е бил удостоен, рано или късно непременно ще упражни въздействието си върху неговата душа.

Ако човек прочете един единствен стих с радост и лъчезарно сърце, това ще е по-добре за него, отколкото да прочете вяло всички Свещени Книги на Бога. ... Четете свещените стихове с такава мярка, та да не бъдете обземани от умора и униение. Не подлагайте душите си на онова, което ще ги изтощи и потисне, а по-скоро на това, което ще ги облекчи и въздигне, за да могат да се извисят на крилете на Божествените стихове към Местоизгрева на изявените Му знаци.

С пречистен поглед

О, Приятелю на Моя трон!

Не чувай злото, не го виждай, не се унижавай и не се съкрушавай! Не говори зло, за да не чуеш да говорят зло за тебе и не преувеличавай грешките на другите, за да не изглеждат големи твоите собствени грешки. И не желай унижението на никого, за да не излезе на показ твоето собствено унижение.

О, Сине на битието!

Как можеш да забравиш своите грехове и да се занимаваш с греховете на другите? Който прави това, той е прокълнат от Мен.

Ако узнаеш за извършен от друго грях, скрий го, за да скрие Бог и твоите собствени грехове. Той наистина е Скриващият, Господът на преизобилната милост.

Словото на човека

Човешката реч е същност, която се стреми да окаже своето въздействие и изисква умереност. Колкото до въздействието ѝ, то е свързано с пречистеността, зависеща от своя страна от

сърцата, които са необвързани и чисти. Колкото до нейната умереност, тя трябва да бъде съчетана с тактичност и мъдрост, както е предписано в свещените Писания и Послания.

Всяко слово е надарено с дух, затова говорещият или разяснителят трябва внимателно да казва словата си в подходящото време и място, защото впечатлението, което създава всяко слово е ясно очевидно и доловимо. ... Едно слово може да бъде оприличено на огън, друго на светлина, и въздействието, което и двете оказват, се проявява в света. Затова един просветлен мъдър човек трябва да говори предимно със слова, меки като мляко, та човешките чеда да могат да бъдат отхранвани и отглеждани с тях и да могат да достигнат крайната цел на човешкото съществуване, което е състоянието на истинското проникновение и благодество.

Никой мъдър човек не може да покаже знанието си по друг начин освен чрез словата. Това показва значението на Словото, потвърдено във всички Писания, както от далечните, така и от по-скорошните времена. Защото именно чрез силата му и живителния му дух хората по света стигнаха до такова издигнато положение. Освен това словата и речта трябва да бъдат както впечатляващи, така и проникателни. Никое слово обаче не ще бъде вдъхнато с

тези две качества, ако не е изречено изцяло в името на Бога и с подобаващо внимание към изискванията на случая и хората.

Разговори върху истината

Общувайте с всички хора, о, хора на Баха, в дух на доброжелателство и другарство. Ако сте разбрали дадена истина, ако притежавате съкровище, от което другите са лишени, споделяйте го с тях по най-благ и добронамерен начин. Ако то бъде прието, ако изпълни предназначението си, целта ви е постигната. А ако някой се откаже от него, оставете го да прави каквото иска и се молете на Бога да го напътства. Внимавайте да не постъпите грубо с него. Благата реч е като магнит за сърцата на хората. Тя е хлябът на духа, тя дава значение на думите, тя е изворът на светлината на разума и на мъдростта.

Мъдри слова

Източникът на всичко добро е доверието в Бога, подчинението на Неговата заповед и задоволяването с Неговата свята воля и благоволение. ...

Същността на религията е да свидетелстваме за онова, което Господ е разкрил, и да следваме онова, което Той е отредил в Своята могъща Книга.

Източникът на всяка слава е приемането на всичко, което Господ е дарил и задоволяването с онова, което Бог е отредил.

Същността на обичта е човек да обърне сърцето си към Възлюбения, да се откъсне от всичко друго освен от Него и да не желае нищо освен онова, което е желанието на неговия Господ.

Истинският помен е да се споменава Господа, Всевъзхвалявания и да се забрави всичко друго освен Него.

Истинско уповаване е рабът да следва своята професия и призвание в този свят, да се придържа здраво към Господа, да търси единствено Неговото великодушие, тъй като в Негови Ръце е съдбата на всички Негови раби.

Същността на необвързаността е човек да обърне лицето си към дворовете на Господа, да влезе в Неговото присъствие, да съзре Лика Му и да застане като свидетел пред Него.

Същността на проникновението е човек да свидетелства за своята бедност и да се подчини на Волята на Господа, Върховния, Великодушния, Всемогъщия.

Източникът на безстрашие и сила е разпространението на Божието Слово и постоянство в обичта към Него.

Същността на благотворителността е рабът да изброява благодеянията на неговия Господ и да Му отправя благодарности по всяко време и при всякакви обстоятелства.

Същността на вярата е оскъдица от слова и изобилие от дела; онзи, чиито слова превишават делата му, знай със сигурност, че смъртта му е по-добра от неговия живот.

Същността на истинската безопасност е да се съблюдава мълчание, да се гледа на завършека на нещата и да се отхвърли света.

Началото на великодушието е, когато човек изразходва състоянието си за себе си, за семейството си и за бедните сред неговите братя по Вяра.

Същността на благосъстоянието е обичта към Мен; който Ме обича, е притежател на всички неща, а онзи, който не Ме обича, е наистина от бедните и нуждаещите се. Това е, което разкри Пръстът на Славата и Блясъка.

Източник на всяко зло е човек да се отвърне от своя Господ и да насочи сърцето си към безбожни неща.

Най-горящият огън е човек да се съмнява в Божиите знамения, да оспорва безсмислено това, което Той е разкрил, да Го отрича и да се държи гордо пред Него.

Източникът на всяко познание е знанието за Бога, въздигнатата да е Славата Му, а това не може да бъде постигнато освен чрез знанието за Неговото Божествено Проявление.

Същността на унижението е да се излезе изпод сянката на Милостивия и да се потърси подслона на Злия.

Източникът на заблуда е да се прояви неверие в Единия истински Бог, да се разчита на нещо друго освен на Него и да се бяга от Неговата Повеля.

Истинска загуба е за онзи, чиито дни са били прекарани в пълно невежество относно собствената му същност.

Същността на всичко, което разкрихме за теб, е Справедливостта, човек да освободи себе си от налудничави приумици и подражание, да съзре с окото на единствеността Неговото славно ръкоделие и да гледа на всички неща с търсещо око.

Наистина най-важното нещо е задоволството при всякакви обстоятелства; по този начин човек се предпазва от болезнени състояния и преумора. Не изпадайте в тъга и скръб – те причиняват най-голямо страдание. Ревността изяжда тялото, а ядът изгаря черния дроб – избягвайте тези две неща така както бихте избягали от лъв.

Плодове от дървото на човека

О, Сине на праха!

Истина ти казвам: от всички най-заблуден е този, който влиза в спор и смята себе си за по-висш от своя брат. Кажй: О, братя! Нека делата, а не думите, да бъдат ваше украсение.

Знанието е като криле за живота на човека и стълбица за неговото издигане. Придобиването му е дълг на всеки. Трябва да бъде придобивано знание в такива науки, които могат да бъдат от полза за народите по света, а не в онези, които започват с думи и завършват с думи. Огромни са наистина заслугите на учените и занаятчиите пред народите по света. ... Наистина знанието е същинско богатство за човека и източник на слава, благодат, радост, възвишеност, жизнерадостност и веселие за него.

О, Мои служители!

Вие сте дръвчетата на Моята градина; трябва да давате добри и чудни плодове, за да можете и вие, и други да се възползват от тях. Затова всеки е длъжен да има занаят или професия, защото в тях е тайната на благополучието, о, разумни хора! Защото резултатите зависят от средствата, а Божията

благодат ще ви е достатъчна. Безплодното дърво е било и винаги ще бъде обречено на огън.

Посрещането на Обичащия

В името на праведността на едничкия истински Бог! Ако и най-малкият скъпоценен камък се загуби, бъде погребан под планина от камъни и лежи скрит зад седемте морета, Ръката на всемогъществото несъмнено ще го разкрие в този ден, бистър и очистен от мръсотията.

Този, който опита от водите на Моето Откровение, ще вкуси от всички вечни наслади, отредени от Бога от началото, което няма начало до края, който няма край.

***Този най-голям,
този бездънен и бурен Океан
е поразително близо до вас.***

*Вижте, той е по-близо до вас от сърцето ви!
Само ако поискате, вие можете в един миг
да го достигнете и да вкусите от тази вечна
милост, от тази дадена от Бога благодат,
от този нетленен дар, тази най-могъща
и неизразимо прекрасна щедрост.*

*О, слуги Мои! Ако можехте да разберете с какви
чудеса на щедростта Си искам да удостоя душите
ви, щяхте наистина да се очистите от всяка земна
привързаност и да получите истинско познание
за собственото ви аз – познание, което се равнява
на разбирането на Моята собствена Същност.*

*Вие щяхте да се почувствате независими от всичко,
което е извън Мен и щяхте да видите
с вътрешното си и с външното око и то така
ясно, както е ясно проявлението на Моето сияйно
Име как бушуват във вас моретата на любящата Ми
доброжелателност и щедрост. Не позволявайте
на празните ви желания и пагубни страсти,
неискреността и душевната ви слепота да затъмнят
блясъка или да опетнят светостта на едно толкова
високо положение. Вие сте като птицата, която,
разперила широко могъщите си криле, радостно
и уверено се рее из необятните небесни простори,
докато, подтикната от нуждата да задоволи
гладата си, се спусне томително към пръстта и водата
на земята под нея и оплетена в мрежите на
желанието си, се оказва безсилна да полети отново
към висините, откъдето е дошла. Неспособна да се
освободи от товара, тегнещ върху омърсените ѝ
криле, тази птица, обитател до преди това на
небесата, сега е принудена да си търси място за
живеене в прахта. Затова, о, слуги Мои,*

*не омърсявайте крилете си в калта на своеволието и празните желания и не ги оставяйте да се изцапнат в праха на завистта и на омразата, за да не може нищо да ви попречи да се извисите в небето на
Моето божествено познание.*

*О, слуги Мои! С помощта на Божията сила и мощ от съкровищницата на Неговото знание и мъдрост
Аз извадих и ви показах бисерите, които лежат скрити в дълбините на Неговия вечен и безкраен океан. Призовах Небесните Девици да излязат иззад булото на прикритието си и ги облякох с тези Мои думи – думи на ненадмината сила и мъдрост. Освен това с ръката на божествената власт Аз разпечатах отбраното вино на Моето Откровение и разпръснах неговото священо, неговото скрито и с привкус на мускус благоухание над всички Божии създания.*

Кой друг освен самите вие е виновен за това, че предпочетохте да се лишите от даровете на щедро леещата се съвършена и всеобхватна Божия благодат и от удивителното проявление на Неговата сияйна милост?

Обърнете се към Него с твърда решимост, с цялата любов на сърцето си и всичката убеденост на думите си и не вървете по пътищата на лишените от разум.

Светът е само едно зрелище, празно и лъжовно, едно обикновено нещо, имащо вид на реалност. Не залагайте любовта си на него. Не разкъсвайте връзката, която ви свързва с вашия Създател и не бъдете от онези, които са се заблудили и отклонили от пътя Му. Истина ви казвам: светът е като пàрите в пустинята, които жадният си представя, че са вода и с всички сили се стреми към нея, но когато ги достигне, разбира, че са само илюзия.

Литература

- “Бахайски молитви”, Издателство “Кармел”, София, 1996 г.
(**БМ**)
- Бахаулла, “Кетаб-е-Акдас”, Издателство “Кармел”, София,
1996 г. (**КА**)
- Бахаулла, “Кетаб-е-Икан”, Бахайска общност – България,
София, 1995 г. (**КИ**)
- Бахаулла, “Подбрани откъси от Писанията на Бахаулла”,
Бахайска общност – България, София, 1995 г. (**ПО**)
- Бахаулла, “Послания на Бахаулла”, Бахайска общност –
България, София, 1995 г. (**ПБ**)
- Бахаулла, “Седемте долини”, Бахайска общност – България,
София, 1994 г. (**СД**)
- Бахаулла, “Скритите слова”, Bahá'í Verlag GmbH, Hofheim-
Langenhain, 1990 (**СС**)
- Джон Есълмонт, “Бахаулла и Новата ера”, Бахайска общност –
България, София, 1995 г. (цит. в **БНЕ**)

Шоги Ефенди, “Световният ред на Бахаулла”, Бахайска
общност – България, София, 1995 г. (цит. в СРБ)

Bahá'u'lláh, “Epistle to the Son of the Wolf”, Bahá'í Publishing
Trust, Wilmette, 1988 (ESW)

Shoghi Effendi, “The Advent of Divine Justice”, Bahá'í
Publishing Trust, Wilmette, 1990 (цит. в ADJ)

Shoghi Effendi, “The Promised Day is Come”, Bahá'í Publishing
Trust, Wilmette, 1980 (цит. в PDC)

Указател

Сътворението като проявление. Смисъл на сътворението: ПБ 9:13-14 / ПО 26:2. Най-явният от явните и Най-скритият от скритите: БМ 46 / ПО 148:1. Път към познанието на Бог: ПО 19:1-4. По-близо до вас от сърцето ви: ПО 13:2 / ПО 153:5 / СС перс. 7. Божествените възпитатели: ПО 123:2-3 / ПО 27:3-4

Човекът е моята тайна. Любовта като двигателна сила на сътворението: СС араб. 3 / ПО 27:2 / ПО 122:1. Познание на Божественото съвършенство: ПО 90:1 / ПО 75:1 / ПО 124:2. Човешки разум – Божествено проявление: ПО 95:1+3. Мина, пълна със скъпоценни камъни: ПО 122:1 / ПО 153:6. Сърцето – обиталище на Бог: СС араб. 1 / СД, с. 53 / СД, с. 38 / ПО 114:15. За същността на любовта: КИ, с. 154 / ПО 43:9 / СД, с. 55. По пътеката на търсенето: ПО 153:2 / СД, с. 20. Качествата на истинския търсач: ПО 125:1 и нат.

Единството на религиите. Светлина на единството на човечеството: ПБ 11:15 / цит. в БНЕ, с. 186 / ПО 13271 / КИ, с. 176 / ПО 34:7. Единство на Проявленията: ПО 34:3 / ПО 24:1 / ПО 19:3 / ПО 22:3-5. Относителност на Проявлението: ПО 38:1 / ПО 34:5. Веригата от последователни Откровения: ПО 31:1 / ПО 34:6. Примерът на Иисус Христос: ПО 36:1-3. Осемте блаженства: ПБ 2:25.

Единството на човечеството. Светлината на единството на човечеството: ПО 131:2 / ПО 132:3 / ПО 132:1. Земята е само една страна: ПО 112:1 / ПБ 11:13 / СС араб. 68 / ПО 120:1+3. Една душа и едно тяло: ПО 96:2 / ПО 107:1. Знамения на застрашаващи сътресения: ПО 96:2 / ПО 110:1 / ПО 61:1 / ПБ 6:31 и нат. Един световен събор на мира: ПБ 11:8 / ПО 4:1 и нат. / ПБ 7:19 / ПБ 3:6. Уважение към природата: ESW, с. 52 / ПО 118:7 / ПО 128:4. Справедливост и единство: СС араб. 2 / ПБ 6:26 / ESW, с. 40 / ПБ 6:20. Премахване на всички ограничения: ПО 70:1 / ПО 43:6 и нат. / цит. в PDC, с. 6. Истинска свобода: ПО 122:1 / ПО 159:1+3. Причина за всички противоречия: СД, с. 34 и нат.

Единството на човека. Мъдрост в Божиите заповеди: ПО 2:1 / ПО 155:2 и нат. / КА, с. 25. Същността на душата: ПО 82:1 / ПО 80:2-4. Задгробният живот: ПО 81:1 / СС араб. 32. Истинско богатство: ПО 66:4 / ПО 153:6. Силата на медитацията: цит. в ADJ, с. 83 / БМ, с. 8 / ПО 136:2 / КА, с. 84 . С пречистен поглед: СС перс. 44 / СС араб. 26 / ESW, с. 60 / Словото на човека: ПБ 11:30 и нат. / ПБ 11:29. Разговори върху истината: ПО 132:5. Мъдри слова: ПБ 10:1 и нат. Плодове от дървото на човека: СС перс. 5 / ПБ 5:15 / СС перс. 80. Посрещането на Обичащия: цит. в ADJ, с. 80 / цит. в СРБ, с. 148.

НАЦИОНАЛЕН БАХАЙСКИ ЦЕНТЪР

София, ул. “Боянски възход” № 8^а

Пощенски адрес: п. к. 48, София 1618

Тел./факс: (02) 55 20 33

E-mail: bahai@mbox.digsys.bg

»Накратко, сега различията в предметите са изяснени. Затова, когато пътникът се взира само в мястото на появата, ... той съзира жълто, червено, бяло; оттук и преобладаваха противоречията сред създанията и тъмен прах от ограничени души скриваше света. Но някои наистина се взира в блясъка на светлината, някои са пили от виното на единството и те не виждат нищо друго освен самото слънце.«

Бахаулла

ИЗДАТЕЛСТВО “КАРМЕЛ”
ISBN 954-9542-03-3